

از تفنن‌گرایی سیاسی تا سیاست‌ورزی؛
تحلیلی بر رابطه سیاست و قدرت

www.ketab.ir

نویسنده: ایتان هرش

مترجم: داوود نجفی



سرشناسه: هرش، آیتن Hersh, Eitan | عنوان و نام پدیدآور: از تفنن‌گرایی سیاسی تا سیاست‌ورزی / نویسنده: ایتان هرش، مترجم: داوود نجفی، ویراستار: زهرا خانیانی. مشخصات نشر: تهران: طرح نو، ۱۳۹۹. مشخصات ظاهری: ۴۴۵ ص، ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م. شابک: ۵-۱۴۶-۴۸۹-۹۶۴-۹۷۸ | وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا |

یادداشت: عنوان اصلی: Politics is for power: how to move beyond political hobbyism, take action, and make real change, 2020

موضوع: مشارکت سیاسی - - ایالات متحده | موضوع: Political participation--United States

موضوع: فرهنگ سیاسی - - ایالات متحده | موضوع: Political culture--United States

موضوع: ایالات متحده - - سیاست و حکومت - - ۲۰۱۷ م -

موضوع: 2017--Politics and government--United States -

شناسه افزوده: نجفی، داوود، ۱۳۶۲ -، مترجم | رده‌بندی کنگره: JK۱۷۶۳

رده‌بندی دیویی: ۳۲۳/۰۴۲۰۹۷۳ | شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۵۴۸۸۵ |

وضعیت رکورد: فیبا

www.ketab.ir



عنوان: از تفنن‌گرایی سیاسی تا سیاست‌ورزی؛ تحلیلی بر رابطه سیاست و قدرت |

نویسنده: ایتان هرش | مترجم: داوود نجفی | ناشر: طرح نو

نوبت چاپ، سال انتشار: اول، ۱۴۰۰ | شابک: ۵-۱۴۶-۴۸۹-۹۶۴-۹۷۸ |

ویراستار: زهرا خانیانی | صفحه‌آرا: سمیه آهنگر | طراح روی جلد: آرام یعقوبی |

لیتوگرافی: جامع هنر | چاپخانه: صبا |

شمارگان: ۵۰۰ نسخه | قیمت: ۱۲۵۰۰۰ تومان |

حق انتشار: مجموعه: سیاست و فرهنگ |

فهرست

۷	مقدمه مترجم
۱۷	تقدیر و تشکر
۲۱	مقدمه نویسنده

بخش اول: ۳۷

۴۱	فصل اول: به روزرسانی خبرنامه / تفنن گرایی و مصرف اخبار
۴۹	فصل دوم: جزیره استیتن مرا بپذیر / همدلی و اصالت در قدرت سیاسی
۶۳	فصل سوم: تقویت کردن گروه / تفنن گرایی و حزب گرایی
۷۳	فصل چهارم: حوزه ۲۰۶ / سازمان های حزب و قدرت سیاسی
۸۵	فصل پنجم: رأی دادن یا رأی ندادن / تفنن گرایی و انتخابات
۹۳	فصل ششم: صدای وست مور لند / اعتراض ، جامعه سازی و قدرت سیاسی
۱۰۵	فصل هفتم: پسندیدن، به اشتراک گذاشتن، کلیک کردن / تفنن گرایی و کنشگری
۱۱۳	فصل هشتم: روس های برایتون / استیلای رئیسی و قدرت سیاسی
	فصل نهم: اهدا کننده خودخواه ، اهداکننده سلفی دیگر / تفنن گرایی و منابع مالی
۱۲۹	انتخابات

بخش دوم: ۱۴۷

۱۴۹	فصل دهم: اوقات فراغت سیاسی
۱۶۱	فصل یازدهم: سرگرمی چه کسانی؟
۱۷۳	فصل دوازدهم: از نظر سیاسی معنوی؛ اما نه مذهبی

بخش سوم: ۱۸۱

۱۸۳	فصل سیزدهم: تحریک کننده فردِ تفنن گرا
۱۹۵	فصل چهاردهم: خشم و سازش
۲۱۱	فصل پانزدهم: به بار آوردن بدترین نتایج در آمریکا
۲۲۱	فصل شانزدهم: حمایت مجازی

مقدمه مترجم

ایتان هرش در سال ۲۰۱۱ دکترای خود را در رشته علوم سیاسی از دانشگاه هاروارد دریافت کرد. وی در حال حاضر دانشیار گروه علوم سیاسی در دانشگاه تافتس^۱ است. قبل از آن به مدت شش سال در دانشگاه ییل^۲ به عنوان استادیار علوم سیاسی و عضو موسسه مطالعات اجتماعی و سیاست‌گذاری مشغول به کار بوده است. محور مطالعاتی وی سیاست آمریکا است. وی درباره مشارکت سیاسی، انتخابات ایالات متحده، حق رأی و رابطه بین قوانین انتخابات، استراتژی‌ها و رفتار رأی‌دهندگان تحقیق و مطالعه می‌کند. ویژگی اصلی تالیفات وی استفاده از پایگاه داده‌های بزرگ سوابق عمومی برای مطالعه رفتار سیاسی است.

کتاب پیش رو با عنوان از تقعر گرایشی سیاسی تا سیاست‌ورزی دومین اثر تالیفی هرش است که در سال ۲۰۲۰ منتشر شده است. اولین کتاب وی با عنوان دستکاری رأی‌دهندگان در سال ۲۰۱۵ منتشر شد. کتاب حاضر پس از انتشار مورد استقبال محافل دانشگاهی و مطبوعاتی در ایالات متحده قرار گرفت و چندین مجله و روزنامه معتبر آمریکایی مانند گاردین^۳، امریکن پروسپکت^۴، نیویورک ریویو^۵، ماهنامه‌ی واشنگتن^۶ و کیلور مگزین^۷ به معرفی این کتاب پرداختند و ایده اصلی آن را به اختصار منتشر کردند. ایده‌ی اصلی هرش در این کتاب این است که اگر شما وقت زیادی را صرف مصرف اخبار می‌کنید، احتمال اینکه سیاست را اشتباه

1. Tufts university

2. Yale university

3. Guardian

4. American Prospect

5. New York Review

6. Washington Monthly

7. Cleaver Magazine



انجام دهید وجود دارد و شما نه تنها این کار را اشتباه انجام می‌دهید، بلکه احتمالاً فکر می‌کنید که این کار را به درستی انجام می‌دهید، یعنی تقریباً اوضاع را بدتر می‌کنید. این کتاب استدلال قانع‌کننده‌ای است درمورد اینکه چرا بسیاری از ما در کنار داستان‌های نشاط‌آور و امیدوارکننده درباره افرادی که با مشارکت سیاسی معنادارتری به تغییر جوامع خود کمک می‌کنند، به روشی "اشتباه" در سیاست مشارکت می‌کنیم. بر این اساس، هرش روشی جایگزین برای مشارکت در سیاست ارائه می‌کند؛ یعنی سیاست به عنوان شکلی از خدمت به نهادها و جوامع انسانی؛ و این روش جایگزین منجر به ایده‌های کاملاً متفاوتی در مورد چگونگی علاقه به سیاست با تعهد به ساختن جهانی بهتر می‌شود. هرش در این کتاب از یکسو از وضعیت مشارکت سیاسی در آمریکای معاصر اظهار تاسف می‌کند و از سوی دیگر شعار همبستگی با هدف ایجاد تغییرات واقعی و ساختن جهانی بهتر را سر می‌دهد. این کتاب به معنای واقعی کلمه به تعامل روزانه آمریکایی‌ها با سیاست و آنچه در آن اشتباه است، می‌پردازد. این کتاب توضیح می‌دهد که چگونه سیاست در میان آمریکایی‌ها به یک سرگرمی و یک رویداد حاشیه‌ای پربیننده مانند ورزش تبدیل شده است. آمریکایی‌ها فقط می‌خواهند حزب آنها برنده شود، اما در واقع هیچ کاری برای رسیدن به این نتیجه انجام نمی‌دهند. آمریکایی‌ها به جای مشارکت سیاسی معنادار، فقط مطالبی را در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌کنند و معتقدند که آنها وظیفه خود را انجام داده‌اند.

هرش در این کتاب آنچه را که برای تحقق مشارکت سیاسی لازم و ضروری است بررسی می‌کند و به این موضوع می‌پردازد که چه کسی مسئول سیاست نابسامان است. او بر مبنای تجارب سازمان‌دهندگان انتخاباتی در ایالات متحده نشان می‌دهد که تعامل و مشارکت سیاسی واقعی به چه معناست و چگونه محقق می‌شود. هرش که خود را لیبرال معرفی می‌کند، سعی می‌کند بفهمد چرا چپ‌ها (دموکرات‌ها) پس از پیروزی مجدد باراک اوباما در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۲ از پیگیری قدرت دست کشیدند و در عوض با سیاست



بیشتر و بیشتر مانند یک تماشاگر ورزشی رفتار کردند. او برای بررسی این مشکل اصطلاح "تفنن‌گرایی سیاسی"^۱ را وضع می‌کند. این اصطلاح برای اولین بار در ادبیات علوم سیاسی مورد استفاده قرار می‌گیرد و همانطور که نویسنده در خلال کتاب اشاره می‌کند مسبوق به سابقه نیست و به عنوان یک ایده‌ی نظری بدیع برای اولین بار مطرح می‌شود. استدلال اصلی هرش این است که وقتی افراد به کارهای سیاسی واقعی می‌پردازند تنها یک دلیل برای این کار وجود دارد؛ آنها به دنبال کسب قدرت سیاسی هستند. هرش معتقد است، اگر شما در تلاش برای بدست آوردن قدرت سیاسی نیستید، به طور واقعی و بالفعل مشارکت سیاسی ندارید؛ در عوض، شما یک فرد تفنن‌گرای سیاسی هستید. به طور خلاصه، وی تفاوت بین فعالیت و سازماندهی را به تصویر می‌کشد، و اولی را به عنوان تفنن‌گرایی سیاسی و دومی را به عنوان مشارکت سیاسی معرفی می‌کند.

نقطه شروع کتاب ارائه تعریفی از سیاست توسط نویسنده است. از نظر هرش، سیاست همکاری با دیگران برای تأثیرگذاری بر دولت است و شما می‌توانید با متقاعد کردن افراد به کسانی که باید به آنها رأی دهند، یا با تعامل با سیاستمداران و اعمال نفوذ بر آنها، بر دولت تأثیر بگذارید. در هر دو مورد، این افراد دیگر، خواه سیاستمدار باشند یا شهروند، را وادار می‌کند اقدامی انجام دهند که در غیر این صورت انجام نمی‌دادند. مسئله این است که این تعریف از سیاست فقط چگونگی مشارکت بیشتر مردم در سیاست را توصیف نمی‌کند، بلکه فراتر از آن است. به طور خاص نویسنده استدلال می‌کند که لیبرال‌ها یا همان حزب دموکرات در ایالات متحده، سیاست را اشتباه انجام می‌دهند. به عقیده هرش، واقعیت این است که افرادی که بیشترین وقت را صرف اخبار و بحث و مجادله آنلاین می‌کنند، به طور نامتناسب سفیدپوستان تحصیل کرده دانشگاهی هستند و در حال حاضر این ترکیب جمعیتی عمدتاً دموکرات است. البته این بدان معنا نیست که این نوع رفتار در هر دو حزب اتفاق



از تفنن‌گرایی سیاسی تا سیاست‌ورزی؛ تحلیلی بر رابطه سیاست و قدرت

نمی‌افتد، اما بیشتر در جناح چپ (دموکرات) شایع است. اگرچه هرش آنگونه که خودش می‌گوید از بسیاری جهات لیبرال است، اما پیام کتابش محافظه‌کارانه است؛ به این معنا که مشارکت محلی بر مشارکت ملی اولویت دارد و همین مسئله؛ یعنی مشارکت محلی اساس قدرت‌سازی در ایالات متحده است.

نویسنده پس از ارائه تعریفی از سیاست، اصطلاح تفنن‌گرایی سیاسی را که به نظر وی در حال حاضر رویکرد غالب در سیاست ایالات متحده است توضیح می‌دهد. از نظر وی، تفنن‌گرایی سیاسی اصطلاحی جدی برای شخصی است که وقت زیادی را صرف اخبار یا امضای دادخواست‌های آنلاین یا مشارکت آنلاین با مردم در مورد این یا آن مسئله می‌کند. چنین شخصی این کار را با سیاست واقعی اشتباه می‌گیرد و اطلاعات نادرست را کسب می‌کند و مهارت‌های اشتباه را تمرین می‌کند. چنین فردی به طور معمول در مورد آیتم‌های خبری بزرگ که اغلب فقط یک سلسله رویدادهای جالب توجه یا هیجان‌انگیز است اطلاعات زیادی دارد. بنابراین یک فرد تفنن‌گرا ممکن است تمام جزئیات یک رویداد سیاسی را بیاموزد و احساس کند که دانستن آن مهم است و ساعت‌ها و ساعت‌ها را صرف آن کند؛ اما اگر از او سؤال کنید که چگونه می‌تواند در برخی مسائل مهم در جامعه محلی یا ایالتی خود مشارکت داشته باشد، یا اینکه از نظر او نقاط فشار در جامعه‌ی وی برای تأثیرگذاری بر دولت کجاست، او هیچ ایده‌ای ندارد. او فقط در چرخه اخبار ملی گیر کرده و در واقع هیچ چیزی را بهبود نمی‌بخشد. به عبارت دقیق‌تر، منظور وی از تفنن‌گرایی سیاسی، مشارکت در سیاست بدون هدف و بدون جهت‌گیری است.

نویسنده، در بخش اول کتاب تفنن‌گرایان سیاسی را با جزئیات بیشتر به عنوان افرادی تعریف می‌کند که با وسواس اخبار سیاسی را دنبال می‌کنند، در شبکه‌های اجتماعی حضور فعال دارند و مطالب مختلفی را به اشتراک می‌گذارند و درباره مسائل مختلف اظهار نظر می‌کنند، و تا حد زیادی در انتخابات ملی رأی می‌دهند، اما مشارکت بسیار کمی در سیاست‌های محلی دارند. آنها حتی به اهداف و کارزارهای سیاسی کمک مالی می‌کنند، اما این کار را بیشتر برای



ارضای خود و به معنای واقعی کلمه برای گرفتن عکس‌های سلفی انجام می‌دهند تا ایجاد تغییرات واقعی.

هرش در بخش دوم کتاب توضیح می‌دهد که مشکل این است که تفنن‌گرایی جایگزین سایر اشکال مشارکت سیاسی، مانند سازماندهی میدانی در سطح جامعه، یا در یک حزب محلی یا هرجایی که انسان‌های واقعی تعامل می‌کنند، شده است. از این رو، وی به جای تمرکز بر روی مسئله کاملاً مشخص تفنن‌گرایی سیاسی، داستان افرادی را روایت می‌کند که قدرت سیاسی واقعی را در سطح پایه (اجتماعی) انباشته کرده‌اند؛ مانند جامعه لاتین‌ها در ماساچوست، سازمان مادران در روستاهای پنسیلوانیا و سازمان دانشجویان در کارولینای شمالی.

هرش در بخش سوم آسیب‌ها و خطرات تفنن‌گرایی سیاسی را توضیح می‌دهد و معتقد است برای به حداقل رساندن این خطرات بهتر است ما وقت خود را صرف جذب قدرت و ایجاد تغییر واقعی کنیم و قطب‌بندی^۱ در جامعه را افزایش دهیم. در این بخش شاید آنچه بیشترین جذابیت را دارد نحوه استفاده نویسنده از علم داده‌ها^۲ است که به طور مداوم خواننده را تشویق می‌کند تا قدرت خود را به عنوان یک کاتالیزور بپذیرد. به عبارت بهتر، دلیل واقعی اینکه کتاب حاضر با ما ارتباط برقرار می‌کند و ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد این است که نویسنده ما را به چالش می‌کشد تا کاری را که با زمان خود انجام داده ایم دوباره ارزیابی کنیم و این سؤال را از خود بپرسیم که آیا ما بخشی از مشکل هستیم یا راه حل همه آن چیزی که در سیاست اشتباه است.

نویسنده در بخش چهارم کتاب استدلال می‌کند که سه عامل باعث رایج شدن پدیده تفنن‌گرایی سیاسی در عرصه‌ی سیاست آمریکا شده است. این عوامل عبارتند از تغییرات رسانه‌ای و فناوریانه، تغییرات نهادی و تغییرات فرهنگی. همچنین به اعتقاد نویسنده تصمیمات عمده‌ی احزاب سیاسی و دولت‌های فدرال

1. polarization

2. data science



از تفنن‌گرایی سیاسی تا سیاست‌ورزی؛ تحلیلی بر رابطه سیاست و قدرت

و ایالتی مبنی بر سلب قدرت از گروه‌های محلی، کاهش بودجه کمیته‌های محلی احزاب و فعالیت‌های مشاوره محور شرایطی را بوجود آورده است که تفنن‌گرایی سیاسی را تشدید می‌کند. نویسنده واقعا خوب توضیح داده است که چگونه تفنن‌گرایی سیاسی این روزها به شکل غالب مشارکت سیاسی برای بسیاری از افراد تبدیل شده است. حتی اگر این کتاب نتواند به طور کامل توضیح دهد که چرا تفنن‌گرایی سیاسی در حال حاضر بسیار رایج است، اما این مسئله کاملاً واضح را توضیح می‌دهد که چرا چنین رفتاری مشکل ساز است.

نویسنده در بخش پایانی کتاب پیشنهادات و توصیه‌هایی را جهت فراتر رفتن از تفنن‌گرایی سیاسی و کسب قدرت سیاسی و انجام تغییرات واقعی ارائه می‌کند. او معتقد است که اولین اقدامات باید در سطح محلی انجام شود و حلقه‌ای از افرادی که به سیاست اهمیت می‌دهند و نسبت به نقش سیاست در ایجاد قدرت آگاهی دارند باید ساعات مشخصی را به این کار اختصاص دهند. از نظر هرش، آنچه باعث تبدیل مشارکت سطحی به مشارکت عمیق و تاثیرگذار و در نتیجه ایجاد تغییر بزرگ می‌شود، نه تاثیرگذاری بر انتخابات بلکه تاثیرگذاری بر افراد است. به عبارت دقیق تر، مسئله این نیست که "چگونه می‌توانم در انتخابات بعدی تأثیر بگذارم؟" بلکه مسئله این است که "من حق رأی خودم را دارم، اما چند نفر دیگر را می‌توانم تحت تأثیر قرار دهم؟" نویسنده افراد زیادی را در این کتاب معرفی می‌کند که این روش را دنبال می‌کنند و کارهای شگفت‌انگیزی را انجام می‌دهند. در واقع، نویسنده شخصیت‌های زیادی را به متن وارد می‌کند که برای انجام کارهای بزرگ از تفنن‌گرایی اجتناب می‌کنند و برای ایجاد یک تغییر واقعی با دیگران در جوامع خود گرد هم می‌آیند. داستان‌های او واقعاً الهام بخش است و دلیل قانع‌کننده‌ای برای این واقعیت است که صرف یک یا دو ساعت در روز که در حال حاضر از آن استفاده می‌کنیم کار چندان دشواری نیست. در پایان مولف از خواننده می‌خواهد برای تعیین آنچه واقعاً در زندگی ما مهم است، بیشتر تحقیق کند و سپس با کنش معنی دار واکنش نشان دهد.